

Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Torkildsen Advokatfirma AS
Postboks 2884
0230 Oslo

Snarøya, 17. mars 2014

Ad : Uhjemlet og ulovlig tvangsforfølgelse – Tvangssak T2013-244591 m.fl

ATT : Daglig leder, advokat Kaare Oftedal

Idet jeg viser til Torkildsen Advokatfirma AS' (TAF) brev av 120314, forutsetter jeg at du har en viss oversikt over denne for advokatfirmaet særdeles uheldige saken.

TAF har ingen rettslig interesse i å forfølge verken meg eller min mann. I denne forbindelse er det blitt avklart at TAF verken faktisk eller juridisk besitter krav som kan gjøres gjeldende mot meg. TAF har siden høsten 2011 gjort iherdige og utallige forsøk på å tvinge meg til å betale dem penger, penger som dette advokatfirmaet ikke har krav på og som firmaet heller aldri har kunnet vise den minste dokumentasjon på rettmessigheten av. Nedenfor skal jeg i korte trekk gjennomgå de viktige deler av historikken i saken, og derigjennom demonstrere at TAF i beste fall ikke har kontroll over enkelte av sine advokater, advokater som med sin virksomhet nå står i ferd med å bryte ned advokatfirmaet.

1. BAKTEPPET – EN KORT GJENNOMGANG AV FAKTUM

Innledningsvis, og frem til høsten 2011, hevdet TAF (den gang Torkildsen Tennøe & Co) at man representerte Poppe & Co Eiendomsmegling AS (Poppe), og at man hadde gjort dette i mange år – i hvert fall siden 2007.

En del av TAFs oppdrag for Poppe var å forfølge meg for et tilkjent omkostningskrav i en sak som jeg hadde trukket i god tid før den skulle opp til behandling i forliksrådet. Forliksrådet feilbehandlet saken, og jeg ble ilagt omkostninger. Omkostningene er etter mitt skjønn ikke reelle, men dette har ingen betydning i herværende sakskompleks.

Da Poppe derimot meldte oppbud 19. august 2011, ble dette gjort uten at TAF ble informert, og man kan straks stille spørsmålstegn ved troverdigheten i TAFs senere anførsler om at man var Poppes juridiske representant, og at det var – slik TAF hevder – løpende kontakt mellom advokat og klient. 23. august 2011 ble det avsagt konkurskjennelse, og advokat Jan Grønnerud ble oppnevnt som bobestyrer i Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo (boet).

I følge TAFs egne vilkår vil et klientforhold umiddelbart bli avsluttet ved insolvens, og jeg viser da til vilkårene pkt 13:

13. AVSLUTNING AV KLIENTFORHOLD

Vi vil gjennomføre de oppgaver som er betrodd oss inntil saken kan betraktes som avsluttet, med mindre ett eller flere av følgende forhold inntreffer:

- Vårt oppdrag tilbakekalles
- En eller flere fakturaer vedrørende vårt honorar og/eller utlegg blir vesentlig misligholdt
- Vår klient blir **undergitt insolvensbehandling** eller på annen måte anses for å være **insolvent** (mine uthevelser).

Dette hindret ikke TAF i å hevde at man fortsatte å forsvare Poppe – selv under konkurs, i strid med TAFs egne vilkår, i full visshet om at Poppe ikke hadde anledning til å fortsette engasjementet med TAF, og i like full visshet om at Poppe ikke ville kunne betale – dette angivelig for å ivareta "Poppes tarv", et tarv som på dette tidspunkt allerede ble ivaretatt av en annen advokat, nemlig bobestyrer Grønnerud.

Dersom TAF mente at en konkursskjennelse ikke var bra for Poppes tarv og/eller at Grønnerud ikke passet på Poppes tarv, skulle TAF ha anket konkursskjennelsen, og i hvert fall meldt til Grønnerud hva som burde passes på, eksempelvis det angivelige kravet mot meg. Dette ble ikke gjort. Intet ble gjort fra TAFs side. Da boets innberetning ble sendt Oslo byfogdembete 6. september 2011 var ikke kravet mot meg nevnt med ett ord,¹ mens TAF selv var lykkelig uvitende til klientens konkurs, og man må da naturlig nok stille spørsmål ved hva slags tarv TAF mente at burde ivaretas, samt hvor genuin TAFs omtanke for sin konkurssrammede klient i virkeligheten har vært, dette spesielt sett i lys av TAFs egne vilkår relatert til pengeløse klienter.

Det er her greit å nevne at i følge de opplysninger som foreligger gjorde Poppe kontinuerlig opp for TAFs honorarkrav, så da Poppe meldte oppbud må vi anta at alle krav fra TAF var gjort opp. At TAF ikke har meldt krav i boet, støtter den påstand at det ikke eksisterte noe uoppgjort mellom TAF og Poppe. Denne enkle omstendighet er viktig å ha i minne når vi senere hen skal vurdere TAFs "krav" mot Poppe.

I og med at TAF var Poppes juridiske representant, samt at Poppe hadde opparbeidet seg en gjeld på nær kr 20 millioner ved tidspunktet for oppbudsbegjæringen, kan det være nyttig å spørre seg hva TAF egentlig har drevet med på vegne av Poppe i tiden før konkursen. I og med denne for så vidt formidable gjeld, synes det klart at Poppe har drevet på kreditors regning over et langt tidsrom (hvilket er straffbart), og at TAF ikke bare har vært kjent med dette, men også kan ha bidratt til denne type virksomhet, samtidig som TAF har krevet seg forfordelt i forhold til Poppes andre kreditorer.

Saken mot meg ble altså forfulgt i Poppes navn, og uten konkursboets viten, inntil TAF – mot slutten av oktober 2011 – innså at dette opplegget var risikabelt og kunne føre med seg uante følger. TAF fant det følgelig passende å hevde at konkursboet, nå på høsten, hadde engasjert TAF, at TAF hadde opprettet et klientforhold med boet (*klient 15939-0001-11*), og at boet endog hadde utstyrt TAF med prosessfullmakt.

Problemet med denne historien er mange, bl.a. at boet ikke var kjent med TAF eller hva TAF drev med før etter en telefonoppringning fra TAF på morgningen 26. januar 2012. Enda større blir problemet med denne oppdiktingen idet boet – da det først ble gjort

---

¹ Rett og slett fordi Poppe ikke var kjent med at selskapet var i tvist med meg, hvilket reiser spørsmålet; hva drev TAF med på Poppes vegne, uten å involvere Poppe?

kjent med TAF og at TAF drev og representerte boet for domstolene uten fullmakt og uten engasjement – understreket at; **1)** kravet var verdiløst; **2)** at det ikke ønsket å forfølge kravet; og **3)** at det ikke hadde midler til å forfølge kravet.² Mot denne bakgrunn kan vi slå fast at det er absolutt helt usannsynlig at boet har engasjert TAF og deretter har utstyrt TAF med prosessfullmakt. TAF har følgelig gjort seg skyldig i grovt prosessbedrageri ved å føre sak for domstolene på vegne av et uvitende konkursbo.

Konsekvensene av TAFs løgnaktige fremferd, tvang TAF til nye løgner. Nå, mot slutten av januar 2012, hevdet TAF plutselig at man ikke lenger representerte verken Poppe eller boet, men at man i stedet selv hadde overtatt Poppes krav. I og med at TAF ikke hadde noe økonomisk krav å gjøre gjeldende mot verken Poppe eller boet – samt at TAF rent faktisk ikke har meldt krav i boet – og følgelig ikke hadde noen rettigheter i konkursboet, valgte TAF å dikte opp tre forskjellige overdragelsesgrunnlag (dog uten å servere den minste tanke på det forhold at dersom man krever noe så må man også kunne vise frem en hjemmel for kravet);

1. Kravet var stilt til TAFs disposisjon av boet;
2. Boet hadde abandonert kravet til fordel for TAF; og
3. Kravet var overtatt i medhold av tvl § 20-10.

Disse tre grunnlagene har TAF benyttet seg av, om en annen, og alt etter hvilket behov som har meldt seg. Før jeg går nærmere inn på de tre grunnlag, ber jeg deg om å fokusere på det faktum at verken Poppe eller boet på noe tidspunkt har vært i gjeld til TAF. TAF har følgelig aldri stått i noe kreditorposisjon overfor Poppe eller boet, og har derved heller aldri hatt krav på utbetalinger av noe slag, verken fra boet, Poppe eller meg. En overdragelse fra boet til TAF er følgelig utelukket.

Alle de tre grunnlag svikter, og jeg skal her kort forklare hvorfor:

1. Boet registrerte aldri det krav som TAF hevder at Poppe har mot meg. Boet er forpliktet til å registrere alle eiendeler, jf kkl § 80. I og med at boet ikke har registrert dette kravet/denne eiendelen, så vil en overdragelse av et slikt uregistrert krav, som derved ikke hører til bomassen, anses som bounndragelse, og følgelig – dersom vi for øvelsens skyld legger til grunn at så har skjedd – være straffbar. Mot denne bakgrunn – men da under den forutsetning at bobestyrer har holdt seg innenfor lovens grenser – er det åpenbart at boet *ikke* har stilt dette kravet til TAFs disposisjon.³
  - a. Det hører også med til historien at TAF aldri meldte noe krav i boet verken mot Poppe eller som massekrav. At boet likevel – til tross for at eiendelen ikke engang ble registrert og til tross for at det ikke er meldt inn krav fra TAF – angivelig skal ha overdratt eller på annen måte stilt til TAFs disposisjon en slik uregistrert eiendel, angivelig verdt nærmere en kvart million kroner, peker klart i retning av økonomisk utroskap og korrupsjon.
2. Selv om vi skulle forutsette at TAF hadde et rettmessig krav mot boet, ville det likevel ikke være mulig for boet å abandonere eiendeler til TAF. *For det første:* En eiendel som ikke er beslaglagt kan selvsagt ikke abandoneres. *For det annet:* En abandonering under konkurs er ensbetydende med frigivelse av allerede beslaglagt og registrert eiendel. Et beslag er ikke i seg selv en eiendomsovergang

---

² Jf advokat Jan Grønneruds brev til TAF av 260112, et brev som i realiteten var ført i pennen av TAF-advokat Keyser, hvilket i seg selv reiser spørsmål om bounndragelse og annen kriminalitet under konkurs.

³ Dette støttes av bobestyrers Årsmelding av 30. august 2012 til Oslo byfogdembete.

slik dog TAF og domstolene legger til grunn, men en rådighetsinnskrenking gjeldende for eieren av den beslaglagte eiendel. Når en eiendel frigis ved abandonering vil selskapet – i dette tilfellet, styret – få tilbake rådigheten, en rådighet som selvsagt vil være begrenset av førsteprioritetskreditorens interesser, her Sandnes Sparebank som har førsteprioritet for sitt krav på ca 8 millioner kroner. En abandonering/frigivelse er ikke og kan aldri bli en eiendomsoverdragelse til tredjemann; her TAF, men det er nettopp dette TAF hevder – og som de har fått alle domstolene med på. Men, selv om TAF hadde hatt et gyldig krav mot boet eller Poppe, og at dette kravet var blitt meldt til bobestyrer, vil en slik "abandoneringseiendomsoverdragelse" uansett ikke kunne finne sted, dette da boet – som nevnt – fremdeles ikke har registrert kravet/eiendelen som hevdes å ha blitt overdratt. Et uregistrert krav hører ikke til boets masse, med den følge at bobestyrer ikke kan forvalte over det. Kravet må først registreres, jf kkl § 80, første ledd, hvilket er en enkel affære som dog ikke har funnet sted. Abandonering er altså utelukket uansett hvilke juridiske og ujuridiske regler man legger til grunn.

3. En overdragelse hjemlet i tvl § 20-10 forutsetter at det eksisterer et lovlig uoppgjort honorarkrav, altså at boet og Poppe ikke har gjort opp for de honorarkrav TAF måtte ha sendt dem, og at honorarkravene er blitt misligholdt. Idet det er avklart at Poppe har gjort opp for seg, at TAF ikke har forfulgt Poppe for slike krav, at TAF ikke har meldt krav i boet, og at boet aldri engasjerte TAF, kan vi slå fast at det ikke eksisterer noe faktisk eller rettslig grunnlag for TAF til å kunne benytte denne hjemmel. For å si det enkelt: TAF har fått dekket sine honorarkrav, og skulle da være fornøyd. Å fremme disse honorarkravene på ny, denne gangen rettet mot meg, vil være å anse som forsøk på bedrageri. En overdragelse fra bobestyrer til TAF i medhold av tvl § 20-10, har følgelig ikke funnet sted, og kan heller ikke på lovlig vis ha funnet sted.⁴
  - a. Her kan det være verdt å nevne at selv om det virkelig skulle være slik at Poppe ikke har gjort opp for et eneste av de honorarkrav som TAF har oversendt med månedlig presisjon, så vil de fleste av disse kravene være foreldet i dag. Foreldelsesfristen på disse krav er 3 år, jf foreldelsesloven § 2. TAF er selvsagt forpliktet til å gjøre sine krav gjeldende overfor sin klient/debitor. Dersom TAF svikter her, vil kravene foreldes på vanlig måte, jf foreldelsesloven § 3, annet ledd. Foreldelsesfristen begynner altså å løpe fra misligholdet inntreer, og fristen løper ufortrødent i tre år. Krav som oppsto i 31. januar 2007, vil følgelig være foreldet 31. januar 2010. Krav som måtte ha oppstått i 2010 vil være foreldet i 2013.
  - b. Idet TAF påberoper seg denne hjemmel, tvl § 20-10, hevder TAF samtidig at TAF besitter uoppgjorte honorarkrav⁵ mot Poppe, og at Poppe må gjøre opp for seg, dette ved å overdra tilkjente omkostningskrav mot meg. TAF har til tross for dette ikke forfulgt noen krav mot Poppe, og TAF har da heller ikke meldt et eneste krav i boet, verken før eller etter at meldefristen gikk ut, dette med den følge at foreldelsesfristen ikke har sluttet sitt løp, jf foreldelsesloven § 18, annet ledd. Dette betyr i all enkelthet at alle TAFs krav mot Poppe, og som har oppstått 17. mars 2011 eller tidligere, i dag vil være foreldet, med den følge at TAF ikke har noen rett til å få seg overdratt eiendeler fra boet hjemlet i tvl § 20-10, hvilket i

---

⁴ At ingen eiendeler er overdratt fra boet til TAF er ettertrykkelig bekreftet av bobestyrer i hans Årsredegjørelse til Oslo byfogdembete av 30. august 2012.

⁵ Tvl § 20-10 hjemler bare honorarkrav og andre utgifter advokaten har hatt på klientens vegne, dette relatert til den gitte prosess.

seg selv har til følge at TAF ikke kan forfølge meg med sine foreldede og fantasifulle krav.

Utover dette har det naturlig nok oppstått en rekke forhold som ikke lar seg forklare med annet enn korrupsjon og maktmisbruk, og jeg skal her bare nevne TAFs krav på – og domstolenes aksept av – merverdiavgift på egne "omkostninger" i forbindelse med saken, som om TAF har latt seg representere av et annet advokatfirma,⁶ samt at TAF fremdeles forfølger saken i navnet til konkursboet (klient 15939-0001-11). Ettersom TAFs løgnaktige historier har sprukket, har TAF hevet seg på nye historier og domstolene har villig vekk latt seg dirigere i den retning TAF har begjært, uavhengig av hvor absurd påstandene og grunnlaget har vært.

Endelig nevner jeg at det forhold at domstolene, med *ett* unntak, har akseptert TAFs prosess mot meg – samt det åpenbart sviktende og stadig skiftende grunnlag – gjør denne korrupsjonssaken bare enda mer alvorlig, og kan på ingen måte tas til inntekt for at man på lovlig vis har kommet i besittelse av et lovlig og gyldig krav.

2. FORDEKT KONTAKT MED FRODE AMLAND – UTPRESSING

I fjor sommer ble det kjent at TAF hadde vært i hemmelig kontakt med min ektemann flere ganger, en korrespondanse som endte med at min ektemann ble presset til å betale nærmere en kvart million kroner til TAF, og *det* uten at han er debitor/skyldner, og – som nevnt – uten at TAF har noe krav å gjøre gjeldende, verken mot han eller meg.

3. BEGJÆRING

Mot denne bakgrunn krever jeg utlevert følgende:

1. Dokumentasjon som viser lovlig engasjement og lovlig representasjon for Poppe.
2. Dokumentasjon (regnskaper) som viser det økonomiske forholdet mellom Poppe og TAF, dette relatert til denne konkrete saken, herunder timelister, utsending av faktura og innbetaling av honorarer, samt hvordan fakturaene og honorarene er behandlet regnskapsmessig hos TAF.
3. Dokumentasjon som viser lovlig engasjement og lovlig representasjon for boet.
4. Dokumentasjon (regnskaper) som viser det økonomiske forholdet mellom boet og TAF, dette relatert til denne konkrete saken, herunder utsending av faktura og innbetaling av honorarer, samt hvordan fakturaene og honorarene er behandlet regnskapsmessig hos TAF.
5. All korrespondanse (også SMS, e-post, notater fra samtaler m.v.) mellom TAF og Frode Aamland.
6. All korrespondanse mellom TAF og medhjelper, advokat Vibeke Five.
7. All korrespondanse mellom TAF og medhjelper, advokat Odd E Bruusgaard.
8. En presis redegjørelse for årsaken til at Frode Amland utbetalte nærmere en kvart million kroner til TAF, herunder en redegjørelse for hvordan TAF har klart å få seg betalt for foreldede fordringer og *det* fra en ikke-skyldner. Videre, i denne forbindelse, begjæres utlevert dokumentasjon (regnskaper) som redegjør for behandlingen av det ulovlig mottatte beløp.

---

⁶ Merk her at TAF er selvprosederende, og at TAF like fullt krever seg dekket for omkostninger og MVA som om selskapet representerer en klient

Dersom etterspurt dokumentasjon og redegjørelse ikke er meg i hende innen kontortids slutt, mandag 24. mars 2014, vil forholdene straks bli å anmelde som bounndragelse, prosessbedrag, utpressing m.v.

* * *

Som du vil se har jeg hatt all grunn til å motsette meg TAFs tvangsforfølgelser.

Uavhengig av om TAF besvarer denne henvendelse, synes saken å ende opp som en straffesak, hvor bounndragelse, prosessbedrag, utpressing og motarbeiding av rettsvesenet vil være sentrale elementer. Mot denne bakgrunn anmoder jeg de rettsinstanser som er mottakere av herværende skriv om å stanse all administrasjon av pågående saker i dette komplekset inntil de straffbare forhold er avklart, jf tvfl § 6-5, første ledd, og forutsetningsvis tvl § 16-18, første ledd.

Med hilsen

Karina Hyggen Amland

Kopi:

- Asker og Bærum tingrett;
- Borgarting lagmannsrett;
- Høyesterett;
- Namsfogden i Asker og Bærum;
- Oslo byfogdembete;
- Oslo politidistrikt;
- Domstoladministrasjonen;
- advokat Vibeke Five;
- advokat Odd E Bruusgaard